

der derved gives et noget større Spillerum for Vedtægterne, end de ærede Medlemmer have forudsat. Og ganske vist, man synes ikke om, at det er Indenrigsministeren, der til syvende og sidst approberer dette Forhold, vil have det lovbekræftet. Det kan man inden for visse Grænser, men i øvrigt vide ærede Medlemmer godt, at deres Approbation ikke er en saa farlig Ting for Kommunerne. Det, som det navnlig gælder at paase, er, at der ingen Strid bliver mellem Vedtægterne og Loven, og at det, der foreslaas vedtægtsmæssigt, ikke er aldeles utilbørlig — det kan man i visse Kommuner være udsat for, og har været det. Jeg har altfaa i og for sig ikke noget imod, at man gaar til nærmere Bestemmelser i selve Lovforslaget § 2, men jeg finder, at det er tvivlsomt, om det er lykkeligst her at faa netop de Bestemmelser, man skulde have. Selve § 2 holder jeg ubetinget paa. Der er endvidere foreslaaet af det relative Flertal, at §§ 3 og 4 skulde udgaa, det vil sige, man forlanger, at man skal blive staaende ved Forholdene for Landkommunerne, hvor Sogneraadet er Vigningskommission og Amtsrådet Overligningskommission. For det første skal jeg her gøre opmærksom paa, at dette er for Landbøforhold et ganske særlikt Forslag. I Njøbenhavn og Købstæderne ere de kommunale Myndigheder ikke Overligningsmyndigheder, kunne maasse under større Forhold vanskeligt være det; men Principet er altfaa frabeget for længe siden. Paa Landet har man Sogneraadet til Vigningskommission og Amtsrådene til Overligningskommission, en Indretning, jeg ikke paa nogen Maade anser for helbig. Sagen er den, at Stattesager skulde afgøres efter ganske andre Synspunkter end kommunale Sager, og naar man lader den sædvanlige Appellinstans, Amtsrådet, gælde ogsaa for Stattesager, kommer Amtsrådet let til at se paa Stattesager ud fra sit sædvanlige kommunale Synspunkt, og er meget utilbørligt til at staae Sagerne en indgaaende Undersøgelse og til at gaa imod Sogneraadene. Der er ingenlunde i Amtsrådene den Opfattelse, at der er stor Forskel paa et Sogneraad, naar det optræder som kommunal Myndighed, og naar det optræder som Vigningskommission. Men dertil kommer en anden Ting. Saaledes som Amtsrådet er sammensat, mener det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), er det vel stiftet til at være Overligningskommission. Der kan være noget i det paa Grund af Sammensætningen; men ikke naar man ser hen til Forretningsgan-

gen; thi i Amtsrådene er der den Bestemmelse, at lige Stømmer er „forkastet“, og som Følge deraf vil man vanskeligt komme til en Afgørelse af Stattesagerne. Thi saa snart Halvdelen af Medlemmerne ikke vil forandre Kommuneansættelsen, den være nok saa gal — og jeg kunde fremdrage de mest fremragende Eksempler paa saadanne — kan der ingen Forandring ske. Jeg er ogsaa ganske sikker paa, at det er rigtigt, for ikke at sige nødvendigt, at komme til en anden Ordning af Vigningsmyndighederne end den, man har nu, og har derfor tilladt mig i Lovforslaget at foreslaa en anden Ordning. Om man i det enkelte vil vedtage, hvad der staar i Lovforslaget, bliver jo et andet Spørgsmaal; det kunne vi nærmere tale om. Man har ønsket en anden Venævnelse. Det er vist ganske ligegyldigt, og det kan jo være rigtigt for de ærede Medlemmer, der have stillet dette Forslag. Den ærede Ordfører mente, at det vilde være principielt rigtigt at lade nogle Medlemmer af Overligningskommissionen vælge af Rigsdagens to Afdelinger, fordi det var den eneste fælles Instans for hele Landet. Det er ikke rigtigt, thi Regeringen er jo ogsaa fælles for hele Landet, det er der ikke Spørgsmaal om. Jeg har tilladt mig at foreslaa, at Regeringen, Indenrigsministeren, skulde vælge. Det ærede Medlem holder paa Rigsdagen, og et andet Mindretal, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (S. Scavenius) sammen med flere Medlemmer, mener, at de vedkommende bør have kongelig Venævnelse. Det har jeg ikke det allermindste imod, men jeg vil blot nævne, at det dog er muligt og i mange Tilfælde ogsaa sædvanligt at finde Myndigheder, der ere fælles for hele Landet, ogsaa foruden Rigsdagen. Smidlertid, det er vellet af de Spørgsmaal, man maatte kunne komme ud over, naar man ellers kunde enes om de andre Ting.

I Lovforslaget, som det foreligger fra Regeringens Side, er der foreslaaet, at det mellemkommunale Bilkaar for en Person's Bestatning i en anden Kommune end den, han bor i, skal være, at han driver bunden Næring eller falder ind under Fjermaloven. Det ærede Udvalg med Undtagelse af det Mindretal, der ikke er enigt i noget som helst, er enigt om, at dette Forslag skal forandres. Jeg beklager det; jeg skal gerne erkende, at Regeringsforslagets Bestemmelse ikke kan siges at være rationel i alle Maader og kan give Anledning til nogen Forskel paa de forskellige Steder, fordi der ved bunden Næring ikke over alt forstaaes det samme. Smidlertid er det i høj Grad i Kommunens